

за Тебе. Затова, каквато работа имашъ изоставена, дай я на мене. И най-долната да е, готовъ съмъ да я свърша. Споредъ мене, този е най-правилниятъ методъ, съ който можемъ да си послужимъ. Трѣбва ли да опредѣляме, каква работа искаме отъ Бога? Тъй както съвременнитъ хора постъпватъ, това е начинътъ, по който младата мома изпита своя възлюбенъ. Тя хвърли ржкавицата си между звѣроветъ и прати възлюбения си да ѝ я донесе.

Това сж противоречия, които съществуватъ навсѣкжде въ живота. Вследствие на тия противоречия, човѣкъ не може да добие абсолютни познания за живота, но придобива само относителни познания. Какъ ще добие вѣчното знание, когато той постоянно се безпокои за себе си? Това безпокойствие хвърля сѣнка върху красивитъ и правилни форми, и по този начинъ ги изопачава. Добре е човѣкъ да не се съблазнява, но да издържа, да устоява на всичко. Нѣкой ме пита, какво мнение имамъ за него. Казвамъ: азъ имамъ мнение само за себе си, но не и за хората. За хората имамъ само научно мнение, а не свое собствено. Да се интересувамъ отъ хората, това не влиза въ моята специалност. Много хора се интересуватъ отъ личния животъ на другитъ, а това, което трѣбва прѣмо да ги интересува — тѣхниятъ животъ, тѣ оставятъ настрана, съ него не се занимаватъ. Когато не изучаватъ своя животъ, тѣ се натъкватъ на противоречия между своя животъ и този на напредналитъ същества. Тѣзи два живота сж диаметрално противоположни единъ на другъ. Запримѣръ, на земята децата започватъ отъ първо отдѣление и постепенно вървятъ нагоре, докато свършатъ университетъ. Въ невидимия свѣтъ е точно обратно: тамъ започватъ отъ университетъ и свършватъ съ първо отдѣление. Въ тамошното четвърто отдѣление тѣ изучаватъ отношенията между всички разумни същества; въ трето отдѣление изучаватъ закона на свободата; въ второ — закона на мъдростта, а въ първо — закона на любовта. Въ първо отдѣление на земното училище децата изучаватъ азбуката и взаимно си помагатъ. Колкото по-нагоре отиватъ, тѣ все повече и повече се индивидуализиратъ, докато дойдатъ до университета, дето всѣки мисли за себе си — готви се за живота. Така, именно, хората изгубватъ красивото, дѣтинското въ себе си. Когато слиза отъ невидимия свѣтъ, ученикътъ минава презъ закона на инволюцията, т. е. той инволюира, като навлиза все повече и повече въ гжстата материя, дето постепенно губи знанието си и става все